

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 72. — 6 luni 32.50 cr. — 3 luni 17.75 cr.
 Pentru străinătate pe an 82. — 6 luni 42. — 3 luni 22.50
 Pentru abonamente pe 12, 6 luni 6.25, 3 luni 3.25

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
 Administrația tipografică arhidiecezilor Sibiu, strada Mășilor nr. 47.

Correspondențele stă la adresa lui:
 Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Mășilor nr. 27.
 Epistole adresate se referă. — Articuliile tipografice cu un leac.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori 18 cr. Abajul cu litere germane — și timbra de 30 cr. pentru
 24-care publicare.

Prenunțarea nouă

la

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschisim pe anul următor, 1882, cu prețul cel mai moderat, care se poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumțare se trimit mai cu înlesnire pe lângă semnificațiunile postale (Posta uladay — Post-Anweisung.) Numele prenumțurului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștii ultimă se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonati, al căror abonament se sfârșesc pe ultima Decembrie 1881, a și înnoii din vreme abonament, pentru ca să nu fie expeditura slita a sista, sau a întârziu cu espedarea foiei”).

Editura, „Telegraful Român” în Sibiu.

*) Înlesnire foarte mare în expeditiune se face prin litere unice făcând adresa de abonament ulday.

Sibiu 16 Decembrie.

În aștept am fi ajuns la sfârșitul unei serie lungi de denunciări turnate cu imbelșuguri în oficiul oragan al guvernului unguresc. „Pestel. L.” asupra bisericii române greco-orientale din Ungaria și Transilvania. Cuint-cesenta seriei lungi de denunciări este, ca nimic nu e bun în metropola gr. or. română. Episcopi, consistorii, congres, sinoade, după corespondenți cinști al organeli oficiale nu sînt la înălțimea misiunii lor; numai Escoliența Sa metropolită... cu toate că și lui i s'erge un „a capite foet piscis” (dela cap se impute peșcele) — referențial scolaric și secretariatul consistorial din arhidieceză, plus Babeș și Al. Moșnyoi și aderenții acestora, au har înaintea denunciărilor, caci — acestia sînt unguresc.

Tonorul acestor mijloace noue de persecuțiune se vede și din corespondența cea dîntîmă. Ca un fir roșu se întinde prin toate variațiunile opereii cântăte dela Octomvrie până la sfârșitul lui Decemvrie tema: *eternum censu autonomiam ecclesiasticam esse delendam.*

Când Arhiepiscopul cel mare al jidovilor a hotărît se omoare pe Cristos a pronunțat cuvintele: „Că mai bine este se moară cu om pe un poror.” Cuvintele aceste au fost înălțate sentenței înainte de a se fi tocmit cu Iuda ca se vîndă pe Cristos și înainte de a se fi căutat mărturiile mincinoase care se mătură seacă vrea greu și învinuitorii contra inocenței și virtuții intrupate. Astăzi se vede că autonomiile noastre încă sentență este făcută, este judecată la moarte și din lungile epuării în „P. L.” avem și pre luda și mărturiile mincinoase în sinul nostru. Mai putem săi căda euva nu este deja și crucea cioplită și pirosnela fărute și titlu vinei scrie? Dacă sînt toate, toate gata are se mai urmeze

numai actul restigierii și apoi panarea autonomiei bisericii noastre în mormânt.

Un lucru însă s'nu uita nici trădătorii, nici mărtorii mincinoși, nici judecătorii cari judecă în cestini de principii, făcînd sentențe anticipate, se nu uita că după înmormântare este si în viere. Lumina adevărului nu poate sta ascunsă în mormânt. Ea easă ca se lumineze și ca arete în toate mormintele lor pe acei cu un umblat se o trazeze și se o nimească.

Ori cât de lungă este seria denunțiarilor și ori cât de văduț înaintea guvernului unguresc este organul în care sînt depuse denunțiarile nu ne-ar nedumeri de loc. Denunțiarul au fost tot deasna și vor remăni în vece și purre lucruri de a le întorecîndu-le. Ele mai curînd sau mai tîrziu se desleale și rămân ruginate dacă nu și resbunute de adevărul și dreptatea eternă.

Nu ne nedumeresc de loc, pentru că cei acușai în ochii celor ce unose și vor cunoașe fără preocupățiunea afacerii noastre bisericești nu vor găsi nici odată un punct de cădă care ninsînță laudabilă de a susține instituțiunile bisericii noastre la adevărata lor înălțime.

Și pentru astfel de ninsînțe nu poate fi nimenia învinuit de revretitorului al ordinei celei bune din o comunitate așa dela mare cum este un stat. O nelucmărie noastră, care are cînd avem ioana denunțiarile întregă dinaintea ochilor, este scopul acestor ce transpore din lunga poveste a corespondențelor în organul oficial al guvernului.

Spre a ilustra scopul ce se urmăreșce spunem de astădată numai atîta, ca dela un conuocut din Buda-pesta un primit în zilele aceste scrie, că oameni din sferele guvernului se plîng asupra autonomiei noastre bisericești, că împedcă foarte tare maghiarizarea.

Scirea aceasta este de mare preț pentru noi Români în genere, în special însă pentru cei ce se tin de metropola gr. or. română din Ungaria și din Transilvania. Scirea aceasta revară adevărata lumii asupra situațiunii.

Combinînd toate împrejurările ce se ivesc în zilele noastre, dacă nu putem cualifica scirea — alfelui, dar verosimilă ni se paré că este. Atunci înlesnita cei săi adevărat este că în asunite cercori nu se plîngese numai rigurosă inspecțiune sau supraveghe a statului asupra stărilor noastre bisericești, ci este vorba de o modalitate plausibilă cum se pună scirea la rădicinile ce ne-au mai rămas la arborele existenței noastre ca Români.

Ne paré rău, ba foarte rău, că nu lora ce se reproduc denunțiarile în totală estensiunea cum sînt scrise în „P. L.” Ne paré rău, pentru că ar apă ocaziunea cea mai înverdată și publicul român de a se convinge de ce mijloace se folosesc voturile noastre de rău numai ce se aife presteșul de a se smectea în afacerile noastre bisericești, de sigur nu ca se le în-

drepte, dar ca se le stingă această luminei spre a nu se mai puté această flăcără hrăni din aşezămintele cele eterne ale bisericii ortodoxe, care se fringă dela început pentru tot că și gășă asilul sau arpiile ei adăpostitoare.

Aceasta este dar ce ne nedumeresc, dar nu făcăciunea unor oameni care se fac forțorii pentru șterperea cordului național.

Nu țicim cuvîntul din urmă asupra acestui împrejurării. Poate că ne vom înlesni a reveni asupra ei și mai încolo. Deasfădată însă credem a fi destul cădă spunem, că va vrea se ne asculte, pe scurt periculu ce se tete pentru o poropățiune considerabilă, pentru o poropățiune, carei dacă i ar lipsi ale virtuții cetățenești, una remăne maiतर: că a fost pururea în acele mai grele situațiuni credincioșă patriei, căre și viroge, în care a trăit, trăiesce și vrea se trăiască.

Aușim că însuși Escel. Sa Metropolitul este indignat de uneltirile aceste încontra bisericii a cărei cap este Andim, dar nu scim pozitiv, că este laudabilă sau nu. Conștoregere cu reprezentanții bisericii săși pentru a desvali aceste uneltiri în toată grolătele lor. Noi credem că nu neadeveririle din lunga scrie ar fi de a se avé în vedere, ci periculu pentru autonomia bisericească în prima ordine; și credem mai departe că credim și la cele ocaziuni, care a fost bună ară când ca proiectul pentru întorecarea limbii maghiare în scoalele poporale române, — va fi și de astă dată spignit nu numai de prelați cei înalți al bisericii noastre, ci de clerul și poporul nostru ortodox întreg și i-am dori suc eselo cele mai strălucite.

Am dorit însă că periculu vedînduse după prevederile omnesai la și, se fie și întempiat cât mai îngrabă.

Prin o astfel de întempiare s'ar ajunge deose scopuri salutare. O dată credem că juna noastră constițiune bisericească s'ar feri de distrugerea cu care este amînțată; de alta parte ar doate cum a fost bună ară cădă ce în guvernul lor engreț că adăoș servitiu patriei, când ar veni cu asuprii noi asupra unei poropățiuni care constiue un factor considerabil al țerei.

Revista politică.

Sibiu, la 16 Decemvrie.

În partea resăritărea a monarhiei noastre, în Ungaria este mare linole. Din solo, în Cîtatînă, sunt cîtelev monarhului adreșate deputățiunile dela Triest tot mai du materia de comentarii felurite. Cechi, se vede din jidarișticul, că triumfăcă, declarându-se pe sine ca un buevard contra Germaniei. „Politik” într'un articol vorbesce despre eventualitatea unei lătară care va apă lora în 1910 la B. O. D. n. b. a. h. între Germania și Austria. Eventualitatea aceasta este adușă în combinațiune cu indispensabilitate necesitate ce o simețe Germania spre a se întinde spre meadări și a aneșca provinciile ce odinioră aparțineau federățiunii germane. În făta acestor eventualități Gece din Bohemia vor avé se apere pe Austria.

Articuliile publicăți și de noi după care ar asista o alianță austro-rusăcă sînt apreciați și de presa cea mare europeană. Pentru completare noi publicăm la alt loc o corespondență din Petersburg la „Telegraful” din Bucuresci.

Conflictul austro-român este că și delăturat. Trimisul român dela Viena B. a. l. c. a. n. u. a transpus ministrului de esterne Kálnoky o deșce a ministrului Stătescu, prin care acesta cu provocare la alte deșce a le sale declară că regretă înpresăciunea cea penibilă ce a făcut o mesajul român asupra Austro-Ungariei și că juno mare preț pe amica marei patrii vecine.” A. W. Abendpost” consideră aceste dare de satisfăcțiune de îndelutătoare și speră că relațiunile dintre staturile respective vor fi mai tari și mai întime decât pînă ac.

Relațiunile cu Austro-Ungaria, dice „Reb.” W., au început să se mai îmbunzeze: se dice chiar că guvernul din Viena ar fi dat ordin reprezentantului său ca se releneșcă relațiunile personale cu guvernul român. Nu acim cădă lucrul acesta este autentic, dar „Îndep. române” afirmă că d. baron de Salzberg, însărcinat dela afaceri al Austro-Ungariei, a făcut Duminecă o viziță lungă d-lui ministru de esterne, și că d. conte Hoyos, mai nainte de a părăsi Bucuresci, a dat'o viziță d-lui I. C. Brătianu, predeleștele consiliului.

Serisori din Rusia.

(Corespondență particulară a „Telegrafuli”).

St.-Petersburg, 6 Decemvrie.

Eri v'am trâmă documental privitoru la presumpțiunea alianță Austro-Rusă, și i urmez, precum v'am făgăduit, a v' de nosce amănunte în aceeași privință. Toate acestea le tin dela o persoană eminentă competentă în cestiniile de politică esteriore, care mi-a comunicat și documental, și pe care de sigur i-ați primit deja.

Comtelev Kalnoy în ultima sa viziță pe aici, după șpusele acestei persoane, a isbutit în sfârșit a crea o înțelegere între Austria și Rusia în privința cestiniile orientale; protocolul acestei înțelegeri a fost comunicat de către comitelev cancelarului dela Berlin. În ce privesece pe comitelev Ignatiev apoi acest diplomat, care s'a lăpătat de punctul său de vedere, formulat prin tratatul dela Săm-Stefano și la înțelegerea înmădărilor la Viena și la înțelegerea Ignatiev Ignatiev imediat va porni spre aceste două capitale și la întorecarea sa, dacă minueva va fi bine stipulată, se va numi ministru al afacerilor străine și vice-cancelariu al imperiului; în ce privesece pe b'etrănul Gorciakoff apoi ei

*) A se vedé Posta din urmă.

